

подигнахъ единодушно връхъ Павла, и доведохъ го на сѣдовище-то,

13. И казувахъ: Тойзи убѣждава чловѣцы-тѣ на богопочитаніе несъгласно съ законъ-тѣ.

14. И когато Павелъ щѣше да отвори уста, Галліонъ рече на Іудей-тѣ: Ако бѣ нѣкоя неправда, или злодѣяніе лукаво, о Іудей, быхъ ималъ причинъ да вы слушамъ;

15. Ако ли е въпросъ за ученіе, за имена и за вашій-тѣ законъ, виждте си вы; защото азъ не щѣ да съмъ сѣдникъ на таквызъ работы.

16. И испѣди ги отъ сѣдовище-то.

17. И всички-тѣ Еллини уловихъ Сосвѣна начальникъ-тѣ на съборище-то, та го бяхъ прѣдъ сѣдовище-то; и Галліонъ не щѣше нито да знае за това.

18. А Павелъ като посѣдѣ още доволно врѣме, опрости ся съ братія-та, и отплува въ Сиріѣ: (и съ него Прискилла и Акила,) като си остриже главъ-тѣ въ Кенхрей; защото имаше обрѣкъ.

19. И стигна въ Ефесъ, и остави тѣхъ тамо, а той самъ влѣзе въ съборище-то, и разговори ся съ Іудей-тѣ.

20. И умоляванъ отъ тѣхъ да посѣди повечко врѣме у тѣхъ, не склони;

21. Но прости ся съ тѣхъ и рече: Трѣба непрѣмѣнно да направѣ идущій-тѣ празникъ въ Іерусалимъ, и ако ще Богъ ще ся завърнѣ пакъ при васъ. И отплува отъ Ефесъ.

22. И като слѣзе въ Кесаріѣ, възлѣзе въ Іерусалимъ та поздрави църквѣ-тѣ, и слѣзе въ Антіохіѣ.

23. И като посѣдѣ тамо нѣколко врѣме, излѣзе, и обхождаше наредъ Галатійскѣ-тѣ земѣ и Фригіѣ, та утвърдяваше всички-тѣ ученицы.

24. И нѣкой си Іудейинъ на име Аполлосъ, роденъ въ Александріѣ, чловѣкъ ученъ, и силенъ въ писанія-та, дойде въ Ефесъ.

25. Той бѣше оглашенъ въ пѣтъ-тѣ Господень, и духомъ распа-